

Test: Poceni gorsko kolo Woodsun Raid 5.0

Gorska kolesa z zavornimi diski so običajno precej draga. Kupil sem, pred tremi leti, eno najcenejših takšnih koles, ki sem ji našel na tržišču in to v Leclercu. Vzmeteno je le spredaj. V velikih trgovskih centrih se menda ne kupuje koles. A sem. Zaradi cene. Nikoli prej nisem imel kolesa s takšnimi zavorami. Ko sem bil mlajši, sem precej časa preživel na cestnih specialkah, ki so pa drugačne vrste zveri. To kolo je stalo in še stane nekaj čez 200 evrov. A prodajajo jih le občasno. Ko sem kupoval, je bilo naprodaj eno samo. Razstavno. Že sestavljeno. Na njem je pisalo: Woodsun Raid 5.0.

Škripajoča pedala, nekaj težav z zavorami, drugače super

Na posnetku je po kakšnem letu in pol na vrhu Rašice. Od takrat sem zamenjal sedež. Obupal sem. Tisti, ki je na posnetku, je supermoderen, a neudoben. Morda, ker nisem tako lahek, ko sem bil, ko sem še dirkal. Že takoj po nakupu sem zamenjal oba pedala. Precej cenena sta bila in eno je nekaj šklopotalo. Pa dodani so blatniki, sicer je pa to to:

Foto: Peter Jančič

Plastičnih pedal nisem zavrnel. Preselil sem jih na drugo kolo, rabljeno in precej cenejše, ki sem ga uporabljal za prevažanje po Ljubljani. Ljubljana slovi po tem, da kolesa tam izginjajo. Na tem drugem kolesu so se tista pedala dobro obnesla in celo niso škripala. A kolo, s plastičnimi pedali vred, je izginilo. Ljubljana. Če izpustimo pedala, se je Raid 5.0 izkazal za izjemno trpežno in skoraj neuničljivo kolo, z odlično delujočimi prestavami spredaj in zadaj, a tudi z nekaj šibkimi točkami. Kolo je redno v vsakem vremenu, tudi po snegu in precejšnjem blatu, potovalo iz okolice BTC-ja v Ljubljani do bližnjih gozdov, največkrat na Rašico, nekajkrat tudi na Veliko Planino in tam naokoli. V treh letih sem zračnice morda dvakrat nekoliko dodatno napolnil, sicer pa se kolesa, razen čiščenja in rabe olja, ni bilo treba dotakniti. Če izpustimo najpomembnejše: zavore. Teh se je treba pogosto dotikati.

Kdaj menjati ploščice? Ko tuli.

Po spuščanju po bolj resnih strminah je vedno nujen imbus ključ. Na boljših zavornih sistemih je mogoče zavorni sistem zategniti z roko. Na tem kolesu to ne gre in ključ je precej

nujen, ker predvsem zadnja zavora sčasoma izgubi moč. Povsem. Kar ni dobro, če si visoko na hribu. Ugotoviti ni težko. Najprej ustavlja slabše. Pozneje ne ustavlja več. Pri ostrih spustih zavore tudi niso tihe. Kar je dobro, ker ljudje in gozdne živali tako izvedo, da prihajaš. Sčasoma se tudi povsem obrabijo. V treh letih sem zadnjo ploščico porabil do kovine. To ni slab rezultat, ker je bilo divjih spustov veliko. Da je s ploščico konec, sem opazil, ker je začelo res precej strašno cviliti in se tresti. Serviser v Centru Bauer (v BTC) me je sumničavo vprašal, kako dolgo sem se vozil s takšno zavoro in priznal sem, da nekaj kilometrov po hribu navzdol, ker sem hrup zaslišal šele, ko sem snel slušalke, ker se je nekaj čudnega mešalo med glasbo. Menjava ploščic ni poceni. Nekaj deset evrov. A vredno vsakega centa. Ustavljanje po hribu navzdol je važna stvar. Pri gorskem kolesu sploh najpomembnejša.

Kolo je brez okvar preživel nekaj padcev, za katere sem bil sam kriv. Nazadnje sem zaradi zadetka v dovolj veliko korenino med zaviranjem navzdol poletel čez krmilo. Kolo to veliko lažje prenese kot kolesar. Sploh če ni najmlajši. Ima pa še nekaj manjših šibkih točk, ki v klancih niso res pomembne. Ko sem se nekoč po ravnem skrtil v zavetrje skupine s cestnimi specialkami, je zmanjkalo prestav, da bi jim lahko sledil. Moral sem vrteti kot nor, da mi niso ušli. Prestave niso za tekmovalne hitrosti. Delovale pa so prva tri leta brezhibno in omogočajo nekaj nastavljanja tudi brez orodja med vožnjo.

Po najhujših strminah navzgor bi sicer prav prišla še kakšna dodatna povsem počasna prestava, da o električnem ali kakšnem drugem pogonu ne govorim. A za to pomanjkljivost ni krivo kolo. Voznik je.

Kolo priporočam, če ne želite potrošiti veliko in ne boste na poti v hribe pozabili primernega imbus ključa za občasno nastavljanje zadnje zavore. Sprednja – ki je pomembnejša – se je doslej veliko bolje držala. Nimam pojma, zakaj. Za po Ljubljani pa to kolo ni najboljše, ker kolesa tam izparijo. Še

posebej z diski, pa čeprav težko nastavljivimi.

*Test je narejen po čisto osebni preizkušnji. Izdelek je bil plačan po polni ceni. Izdelovalec in trgovec ne sponzorirata ali kako drugače vplivata na Spletni časopis.